

som måtte være fastsat, gælder det angivne beløb som grænse for befordrerens ansvar, medmindre han beviser, at det overstiger passagerens eller afsenderens virkelige interesse. I tilfælde af tab, beskadigelse eller forsinkelse af en del af det indskrevne rejsegods eller gods eller af noget, som måtte være indeholdt deri, omfatter den vægt, der vil være at tage i betragtning ved fastsættelsen af det beløb, hvortil befordrerens ansvar er begrænset, kun den samlede vægt af de pågældende stykker gods. Såfremt tabet, beskadigelsen eller forsinkelsen forringer værdien af andre stykker gods, som omfattes af samme rejsegodsbevis eller luftfragtbrev, skal også den samlede vægt af dette gods medregnes ved fastsættelsen af ansvarsgrænsen.

Stk. 3. For genstande, som passagererne beholder i deres egen varetægt, er befordrerens ansvar begrænset til 332 SDR for hver passager.

Stk. 4. De i nærværende paragraf foreskrevne ansvarsgrænser skal ikke være til hinder for, at retten kan tilkende sagsøgeren erstatning for sagsomkostninger. Dette gælder dog ikke, såfremt den tilkendte erstatning, bortset fra sagsomkostninger, ikke overstiger det beløb, som befordrerens skriftligt måtte have tilbudt sagsøgeren inden seks måneder efter den begivenhed, som var årsag til skaden, eller forinden retssag blev anlagt, såfremt dette skete senere.

Stk. 5. Ved SDR menes de særlige trækingsrettigheder, som anvendes af Den internationale Valutafond. Ved erstatningssøgsmål skal omregning af SDR til danske kroner foretages efter kursen på den dag, der afsiges dom.

§ 111 a. Ved befordring af passagerer, udført af dansk lufttrafikforetagende, er ansvaret for hver enkelt passager begrænset til 100.000 SDR*). Denne grænse gælder, uanset hvor skaden er indtruffet. Der kan træffes aftale om højere ansvarsgrænser.

Stk. 2. Hvis en befordring kun delvis udføres af dansk lufttrafikforetagende, finder den ansvarsgrænse, som er nævnt i stk. 1, kun anvendelse for den del af befordringen, som er udført af dette foretagende.

§ 112. Forbehold, der tilsigter at fritage befordreren for ansvar eller at fastsætte en lavere ansvarsgrænse end bestemt i § 111 eller § 111 a, er ugyldige.

Stk. 2. Ved godsbefordring gælder det i stk. 1 anførte dog ikke forbehold for tab eller beskadigelse, der hidrører fra godsets egen beskaffenhed eller fejl ved godset.

§ 113. De i § 111 og § 111 a fastsatte ansvarsgrænser skal ikke finde anvendelse, såfremt det bevises, at befordrerens selv eller hans folk under udførelsen af deres tjeneste har forårsaget skaden, enten med forsæt eller groft uagtsomt, vidende om, at skade sandsynligvis ville blive forårsaget.

§ 114. Sagsøges befordrerens folk for skade, de har forårsaget under udførelsen af deres tjeneste ved en mindre grad af uagtsomhed end den i § 113 anførte, må summen af de erstatningsbeløb, som pålægges dem og befordrerens, ikke overstige den for befordrerens fastsatte ansvarsgrænse.

§ 115. Modtages indskrevet rejsegods eller gods uden forbehold fra modtagerens side, formodes godset at være udleveret i god stand og i overensstemmelse med befordringsdokumentet, hvis ikke andet bevises.

Stk. 2. Er godset beskadiget eller delvis gået tabt, skal meddelelse derom gives til befordrerens umiddelbart efter, at skaden er opdaget og senest inden syv dage for rejsegods og fjorten dage for gods regnet fra modtagelsen. Ved forsinkelse skal meddelelse derom afgives inden enogtyve dage fra den dag at regne, da godset blev stillet til rådighed for modtageren.

Stk. 3. Meddelelsen skal ske ved påtegning på befordringsdokumentet, eller ved en skrivelse, der afsendes inden fristens udløb.

§ 116. Gives meddelelse om skaden ikke inden de i § 115 fastsatte frister, er ethvert krav mod befordrerens bortfaldet, medmindre han har handlet svigagtigt.

§ 117. Erstatningssøgsmålet skal anlægges ved retten enten på det sted, hvor befordrerens bor eller har sit hovedkontor eller har

*) Denne ansvarsgrænse har gyldighed fra den 1. juli 1985, jfr. ministeriet for offentlige arbejders bekendtgørelse nr. 283 af 27. maj 1985